

Arrest

nr. 249 349 van 18 februari 2021
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DEN BRUEL
Waterloopstraat 59
2300 TURNHOUT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 oktober 2020 tot beëindiging van het verblijf.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BRUEL, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaten C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verwerende partij geeft het volgende feitenrelaas correct weer in haar nota met opmerkingen:

“Verzoekende partij verklaart van Surinaamse nationaliteit te zijn, geboren te Brokopondo (Suriname) op 19.07.1967.

Op 05.08.2010 meldde verzoeker zich aan bij de gemeente Balen met het oog op het afsluiten van een wettelijke samenwoning.

Op 09.08.2010 diende verzoeker een aanvraag om een verblijfsrecht te bekomen als Unieburger. Diezelfde dag werd deze aanvraag geweigerd.

Op 07.01.2011 legde verzoeker samen met mevr. E. H. V. een verklaring van wettelijke samenwoning af.

Op 12.01.2011 diende verzoeker een aanvraag in tot het bekomen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

Op 07.07.2011 werd verzoeker in het bezit gesteld van een F-kaart.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde verzoeker op 25.04.2013 (bij verstek) tot een geldboete van 200 euro (x 6 = 1.200 euro) (vervangend rijverbod: 30 dagen) met uitstel 3 jaren voor 100 euro (x 6 = 600 euro) (vervangend rijverbod: 15 dagen) en tot verlies van recht tot sturen gedurende 20 dagen met examen (theoretisch) daar hij zich schuldig had gemaakt aan intoxicatie aan het stuur.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde verzoeker op 13.02.2014 tot een geldboete van 400 euro (x 6 = 2.400 euro) (vervangend rijverbod: 30 dagen) met uitstel 3 jaren voor 300 euro (x 6 = 1.800 euro) (vervangend rijverbod: 20 dagen) daar hij zich schuldig had gemaakt aan intoxicatie aan het stuur.

De Correctionele Rechtbank van Turnhout veroordeelde verzoeker op 24.03.2014 (bij verstek) tot een geldboete van 30 euro (x 6 = 180 euro) (vervangend rijverbod: 10 dagen) en het verlies van recht tot sturen met theoretisch examen voor 8 dagen daar hij zich schuldig had gemaakt aan een verkeersinbreuk.

De Politierechtbank van Beringen veroordeelde verzoeker op 11.09.2014 tot een geldboete van 60 euro (x 6 = 360 euro) (vervangend rijverbod: 15 dagen) en het verlies van recht tot sturen voor 10 dagen daar hij zich schuldig had gemaakt aan een verkeersinbreuk.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde verzoeker op 05.01.2015 (bij verstek) tot een geldboete van 40 euro (x 6 = 240 euro) (vervangend rijverbod: 10 dagen) en het verlies van recht tot sturen voor 9 dagen daar hij zich schuldig had gemaakt aan een inbreuk op de snelheidsbeperking.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde verzoeker op 10.09.2015 (bij verstek) tot een geldboete van 100 euro (x 6 = 600 euro) (verlies van recht tot sturen: 1 maand) daar hij zich schuldig had gemaakt aan het besturen van een voertuig dat niet was ingeschreven, geen verzekering had en niet onderworpen was aan de autokeuring.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde verzoeker op 13.11.2015 (bij verstek) tot een geldboete van 50 euro (x 6 = 300 euro) (vervangend rijverbod: 30 dagen) en het verlies van recht tot sturen voor 15 dagen daar hij zich schuldig had gemaakt aan een inbreuk op de snelheidsbeperking.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde verzoeker op 14.12.2015 tot een werkstraf van 50 uren (vervangende geldboete: 35 euro (x 6 = 210 euro) en het verlies van recht tot sturen voor 21 dagen daar hij zich schuldig had gemaakt aan een inbreuk op de snelheidsbeperking.

Op 21.12.2015 werd verzoeker onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Turnhout uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs.

Op 22.01.2016 werd het aanhoudingsmandaat onder voorwaarden opgeheven.

Op 26.01.2016 diende verzoeker te Olen een "Aanvraag om duurzaam verblijf" (bijlage 22) in.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde verzoeker op 01.02.2016 (bij verstek) tot een geldboete van 150 euro (x 6 = 900 euro) (vervangend rijverbod: 30 dagen) en het verlies van recht tot sturen voor 3 maanden daar hij zich schuldig had gemaakt aan inbreuken op de snelheidsbeperking en het rood licht.

De Correctionele Rechtbank van Turnhout veroordeelde verzoeker op 07.03.2016 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 3 maanden met probatieuitstel voor een periode van 3 jaar behoudens de voorhechtenis daar hij zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen te hebben vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk bezit van cannabis en cocaïne. Dit feit pleegde hij op 20.12.2015.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde verzoeker op 21.04.2016 tot een geldboete van 30 euro (x 6 = 180 euro) (vervangend rijverbod: 30 dagen) en het verlies van recht tot sturen voor 8 dagen daar hij zich schuldig had gemaakt aan een inbreuk op de snelheidsbeperking.

Op 18.07.2016 werd verzoeker ingeschreven in het bevolkingsregister en in het bezit gesteld van een F+ kaart geldig tot 06.07.2021.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde verzoeker op 05.01.2017 (bij verstek) tot een geldboete van 150 euro (x 6 = 900 euro) (vervangende gevangenisstraf: 30 dagen) en het verlies van recht tot sturen voor 3 maanden daar hij zich schuldig had gemaakt aan het besturen van een voertuig die niet was ingeschreven, geen verzekering had en niet onderworpen was aan de autokeuring.

Op 13.11.2017 werd de wettelijke samenwoning met mevrouw E. H. V. eenzijdig stopgezet.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde verzoeker op 12.03.2018 tot een werkstraf van 75 uren (vervangende gevangenisstraf: 6 maanden) daar hij zich schuldig had gemaakt aan namaking van 's Lands zegel of gebruikmaking van het nagemaakte zegel, namelijk het vervalsen van een nummerplaat en onder deze valse nummerplaat het voertuig in het verkeer te hebben gebracht en aan het bedrieglijk vernietigen of wegmaken van in beslag genomen voorwerpen, namelijk een BMW 318 D. Deze feiten pleegde hij tussen 26.07.2015 en 16.01.2017.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde verzoeker op 04.05.2018 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 3 maanden in staat van herhaling en met inachtnaam van verzwarende omstandigheden, verklaarde hem vervallen van het recht tot sturen van alle motorvoertuigen voor een termijn van 2 jaar en maakte het herstel van het recht tot sturen afhankelijk van het slagen in een theoretisch en praktisch examen, alsmede in een medisch en psychologisch onderzoek daar hij zich schuldig had gemaakt aan het sturen tijdens verval. Dit feit pleegde hij op 17.04.2017, 27.06.2017 en op 01.08.2017.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde verzoeker op 22.06.2018 (op verzet tegen vonnis d.d. 08.09.2017) met inachtnaam van verzwarende omstandigheden tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 maand met uitstel voor de periode van 3 jaar, verklaarde hem vervallen van het recht tot sturen van alle motorvoertuigen voor een termijn van 1 jaar met uitstel voor een periode van 3 jaar voor 6 maanden van dit verval en maakte het herstel van het recht tot sturen afhankelijk van het slagen in een theoretisch en praktisch examen, alsmede in een medisch en psychologisch onderzoek daar hij zich schuldig had gemaakt aan het sturen tijdens verval. Dit feit pleegde hij op 30.09.2016.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde verzoeker op 07.09.2018 (op verzet tegen vonnis d.d. 18.11.2016) tot een geldboete van 50 euro (x 6 = 300 euro) (vervangend rijverbod: 30 dagen) met uitstel voor 3 jaren voor 25 euro (x 6 = 150 euro) (of vervangend rijverbod: 15 dagen) daar hij zich schuldig had gemaakt aan intoxicatie aan het stuur (ademanalyse tussen 0,22 en 0,35 mg/l).

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde verzoeker op 11.10.2018 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 maand, verklaarde hem vervallen van het recht tot sturen van alle motorvoertuigen voor een termijn van 10 maanden en maakte het herstel van het recht tot sturen afhankelijk van het slagen in een theoretisch en praktisch examen, alsmede in een medisch en psychologisch onderzoek daar hij zich schuldig had gemaakt aan het besturen van een voertuig dat niet ingeschreven was, niet onderworpen was aan de autokeuring, zonder verzekering en aan het verlaten van het voertuig zonder de inrichting te gebruiken ter voorkoming van diefstal. Deze feiten pleegde hij op 08.07.2017.

Op 20.06.2019 werd verzoeker opgesloten onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van mensenhandel en heling.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde verzoeker op 21.10.2019 (op verzet tegen het vonnis d.d. 03.06.2019) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar in staat van herhaling en met inachtnaam van verzwarende omstandigheden, verklaarde hem vervallen van het recht tot sturen van alle motorvoertuigen voor een termijn van 3 jaar en maakte het herstel van het recht tot sturen afhankelijk van het slagen in een theoretisch en praktisch examen, alsmede in een medisch en psychologisch onderzoek daar hij zich schuldig had gemaakt aan het sturen tijdens verval. Dit feit pleegde hij op 01.03.2019.

Op 19.12.2019 werd verzoeker tijdens uw voorhechtenis onder elektronisch toezicht geplaatst.

Op 25.02.2020 werd verzoeker door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 jaar en tot een geldboete van 88.000 euro en werd hij voor een termijn van 5 jaar ontzet uit de rechten zoals vermeld in artikel 31 eerste lid van het Strafwetboek daar hij zich schuldig had gemaakt aan mensenhandel door de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over haar met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting van deze persoon, waarbij haar toestemming met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang was, met de omstandigheden dat het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog; aan mensenhandel door de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over haar met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting van deze persoon, waarbij haar toestemming met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang was (10 personen); aan vermogensvoordelen te hebben omgezet of overgedragen met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken was bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkwamen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden, namelijk 36.005 euro en 60.535 euro. Deze feiten pleegde hij tussen 11.01.2017 en 11.07.2019.

Per schrijven dd. 10.06.2020 werd verzoeker verzocht om een vragenlijst in te vullen.

Op 07.08.2020 werd een uitstel verzocht om deze vragenlijst in te vullen. Diezelfde dag werd het uitstel toegestaan tot 28.08.2020.

Op 28.08.2020 werd de ingevulde vragenlijst overgemaakt."

Verzoeker doet evenmin een poging deze feiten te weerleggen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) voegt hieraan toe dat uit het administratief dossier blijkt dat met zekerheid kan afgeleid worden dat verzoeker, na ingeschreven te zijn als samenwonend met S. op een adres te Olen (adres verzoeker vanaf 25 november 2015), is gaan samenwonen met een andere vrouw, T.I.A., op een niet-ingeschreven adres (zie mail van 19 juli 2017 van D.J. van de cel schijnrelaties aan A.J.).

De bevoegde staatssecretaris neemt op 16 oktober 2020, met kennisgeving op 21 oktober 2020, de beslissing tot beëindiging van het verblijf.

Dit is de bestreden beslissing met de volgende redengeving:

"(...)

Mijnheer

naam : W.

voornaam : H. C. A.

geboortedatum : 19.07.1967

geboorteplaats: B.

nationaliteit : Suriname

Krachtens artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Op 09.08.2010 diende u bij de gemeente Balen een "Aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in de hoedanigheid van partner van E. H. V., geboren te Paramaribo op 21.02.1974, van Nederlandse nationaliteit" (bijlage 19ter) in. Uw aanvraag werd niet in overweging genomen omdat het burgerschap van de Unie en uw verwantschap of partnerschap met de Unieburger niet bewezen werd. Er werd u diezelfde dag een bijlage 19 quinques betekend.

Op 07.01.2011 legden u en uw partner E. H. V. een "Verklaring van wettelijke samenwoning" af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Balen.

Op 12.01.2011 diende u bij de gemeente Balen opnieuw een "Aanvraag van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie in de hoedanigheid van partner van E. H. V." (bijlage 19ter) in.

Op 18.01.2011 werd u ingeschreven in het Vreemdelingenregister.

Op 07.07.2011 werd u in het bezit gesteld van een F-kaart die meermaals verlengd werd.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde u op 25.04.2013 (bij verstek) tot een geldboete van 200 euro (x 6 = 1.200 euro)(vervangend rijverbod: 30 dagen) met uitstel 3 jaren voor 100 euro (x 6 = 600 euro) (vervangend rijverbod: 15 dagen) en tot verlies van recht tot sturen gedurende 20 dagen met examen (theoretisch) daar u zich schuldig had gemaakt aan intoxicatie aan het stuur.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde u op 13.02.2014 tot een geldboete van 400 euro (x 6 = 2.400 euro) (vervangend rijverbod: 30 dagen) met uitstel 3 jaren voor 300 euro (x 6 = 1.800 euro) (vervangend rijverbod: 20 dagen) daar u zich schuldig had gemaakt aan intoxicatie aan het stuur.

De Correctionele Rechtbank van Turnhout veroordeelde u op 24.03.2014 (bij verstek) tot een geldboete van 30 euro (x 6 = 180 euro) (vervangend rijverbod: 10 dagen) en het verlies van recht tot sturen met theoretisch examen voor 8 dagen daar u zich schuldig had gemaakt aan een verkeersinbreuk.

De Politierechtbank van Beringen veroordeelde u op 11.09.2014 tot een geldboete van 60 euro (x 6 = 360 euro) (vervangend rijverbod: 15 dagen) en het verlies van recht tot sturen voor 10 dagen daar u zich schuldig had gemaakt aan een verkeersinbreuk.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde u op 05.01.2015 (bij verstek) tot een geldboete van 40 euro (x 6 = 240 euro) (vervangend rijverbod: 10 dagen) en het verlies van recht tot sturen voor 9 dagen daar u zich schuldig had gemaakt aan een inbreuk op de snelheidsbeperking.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde u op 10.09.2015 (bij verstek) tot een geldboete van 100 euro (x 6 = 600 euro (verlies van recht tot sturen: 1 maand) daar u zich schuldig had gemaakt aan het besturen van een voertuig dat niet was ingeschreven, geen verzekering had en niet onderworpen was aan de autokeuring.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde u op 13.11.2015 (bij verstek) tot een geldboete van 50 euro (x 6 = 300 euro (vervangend rijverbod: 30 dagen) en het verlies van recht tot sturen voor 15 dagen daar u zich schuldig had gemaakt aan een inbreuk op de snelheidsbeperking.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde u op 14.12.2015 tot een werkstraf van 50 uren (vervangende geldboete: 35 euro (x 6 = 210 euro) en het verlies van recht tot sturen voor 21 dagen daar u zich schuldig had gemaakt aan een inbreuk op de snelheidsbeperking.

Op 21.12.2015 werd u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Turnhout uit hoofde van inbreuk op de wetgeving inzake drugs.

Op 22.01.2016 werd het aanhoudingsmandaat onder voorwaarden opgeheven.

Op 26.01.2016 diende u te Olen een 'Aanvraag om duurzaam verblijf (bijlage 22) in.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde u op 01.02.2016 (bij verstek) tot een geldboete van 150 euro (x 6 = 900 euro) (vervangend rijverbod: 30 dagen) en het verlies van recht tot sturen voor 3 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan inbreuken op de snelheidsbeperking en het rood licht.

De Correctionele Rechtbank van Turnhout veroordeelde u op 07.03.2016 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 3 maanden met probatiewaardstelling voor een periode van 3 jaar behoudens de voorhechtenis daar u zich schuldig had gemaakt aan verdovende middelen te hebben vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk bezit van cannabis en cocaïne. Dit feit pleegde u op 20.12.2015.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde u op 21.04.2016 tot een geldboete van 30 euro (x 6 = 180 euro) (vervangend rijverbod: 30 dagen) en het verlies van recht tot sturen voor 8 dagen daar u zich schuldig had gemaakt aan een inbreuk op de snelheidsbeperking.

Op 18.07.2016 werd u ingeschreven in het bevolkingsregister en in het bezit gesteld van een F+ kaart geldig tot 06.07.2021.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde u op 05.01.2017 (bij verstek) tot een geldboete van 150 euro (x 6 = 900 euro) (vervangende gevangenisstraf: 30 dagen) en het verlies van recht tot sturen voor 3 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan het besturen van een voertuig die niet was ingeschreven, geen verzekering had en niet onderworpen was aan de autokeuring.

Op 13.11.2017 werd de wettelijke samenwoning met mevrouw E. H. V. eenzijdig stopgezet.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 12.03.2018 tot een werkstraf van 75 uren (vervangende gevangenisstraf: 6 maanden) daar u zich schuldig had gemaakt aan namaking van 's lands zegel of gebruikmaking van het nagemaakte zegel, namelijk het vervalsen van een nummerplaat en onder deze valse nummerplaat het voertuig in het verkeer te hebben gebracht en aan het bedrieglijk vernietigen of wegmaken van in beslag genomen voorwerpen, namelijk een BMW 318 D. Deze feiten pleegde u tussen 26.07.2015 en 16.01.2017.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde u op 04.05.2018 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 3 maanden in staat van herhaling en met inachtnaam van verzwarende omstandigheden, verklaarde u vervallen van het recht tot sturen van alle motorvoertuigen voor een termijn van 2 jaar en maakte het herstel van het recht tot sturen afhankelijk van het slagen in een theoretisch en praktisch examen, alsmede in een medisch en psychologisch onderzoek daar u zich schuldig had gemaakt aan het sturen tijdens verval. Dit feit pleegde u op 17.04.2017, 27.06.2017 en op 01.08.2017.

De Politierechtbank van Turnhout veroordeelde u op 22.06.2018 (op verzet tegen vonnis d.d. 08.09.2017) met inachtnaam van verzwarende omstandigheden tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 maand met uitstel voor de periode van 3 jaar, verklaarde u vervallen van het recht tot sturen van alle motorvoertuigen voor een termijn van 1 jaar met uitstel voor een periode van 3 jaar voor 6 maanden van dit verval en maakte het herstel van het recht tot sturen afhankelijk van het slagen in een theoretisch en praktisch examen, alsmede in een medisch en psychologisch onderzoek daar u zich schuldig had gemaakt aan het sturen tijdens verval. Dit feit pleegde u op 30.09.2016.

De Politie rechtbank van Turnhout veroordeelde u op 07.09.2018 (op verzet tegen vonnis d.d. 18.11.2016) tot een geldboete van 50 euro (x 6 = 300 euro) (vervangend rijverbod: 30 dagen) met uitstel voor 3 jaren voor 25 euro (x 6 = 150 euro) (of vervangend rijverbod: 15 dagen) daar u zich schuldig had gemaakt aan intoxicatie aan het stuur (ademanalyse tussen 0,22 en 0,35 mg/l).

De Politie rechtbank van Turnhout veroordeelde u op 11.10.2018 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 maand, verklaarde u vervallen van het recht tot sturen van alle motorvoertuigen voor een termijn van 10 maanden en maakte het herstel van het recht tot sturen afhankelijk van het slagen in een theoretisch en praktisch examen, alsmede in een medisch en psychologisch onderzoek daar u zich schuldig had gemaakt aan het besturen van een voertuig dat niet ingeschreven was, niet onderworpen was aan de autokeuring, zonder verzekering en aan het verlaten van het voertuig zonder de inrichting te gebruiken ter voorkoming van diefstal. Deze feiten pleegde u op 08.07.2017.

Op 20.06.2019 werd u opgesloten onder aanhoudingsmandaat in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van mensenhandel en heling.

De Politie rechtbank van Turnhout veroordeelde u op 21.10.2019 (op verzet tegen het vonnis d.d. 03.06.2019) tot een definitief geworden gevangenisstraf van 1 jaar in staat van herhaling en met inachtnaam van verzwarende omstandigheden, verklaarde u vervallen van het recht tot sturen van alle motorvoertuigen voor een termijn van 3 jaar en maakte het herstel van het recht tot sturen afhankelijk van het slagen in een theoretisch en praktisch examen, alsmede in een medisch en psychologisch onderzoek daar u zich schuldig had gemaakt aan het sturen tijdens verval. Dit feit pleegde u op 01.03.2019.

Op 19.12.2019 werd u tijdens uw voorhechtenis onder elektronisch toezicht geplaatst.

Op 25.02.2020 werd u door de Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een definitief geworden gevangenisstraf van 4 jaar en tot een geldboete van 88.000 euro en werd u voor een termijn van 5 jaar ontzet uit de rechten zoals vermeld in artikel 31 eerste lid van het Strafwetboek daar u zich schuldig had gemaakt aan mensenhandel door de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over haar met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting van deze persoon, waarbij haar toestemming met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang was, met de omstandigheden dat het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog; aan mensenhandel door de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over haar met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting van deze persoon, waarbij haar toestemming met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang was (10 personen); aan vermogensvoordelen te hebben omgezet of overgedragen met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken was bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkwamen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden, namelijk 36.005 euro en 60.535 euro. Deze feiten pleegde u tussen 11.01.2017 en 11.07.2019.

Het elektronisch toezicht werd uit hoofde van uw veroordeling d.d. 25.02.2020 ingetrokken en op 07.04.2020 werd u opnieuw opgesloten in de gevangenis van Wortel.

Sinds u in België verblijft, werd u veelvuldig veroordeeld door de Politie rechtbank uit hoofde van verkeerszaken en vier maal door de Correctionele Rechtbank uit hoofde van verkeerszaken, verdovende middelen, mensenhandel en witwassen.

Tussen 11.01.2017 en 11.07.2019 maakte u zich schuldig aan mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie van 10 vrouwen. U maakte zich eveneens schuldig aan het omzetten of overdragen van criminele vermogensdelicten om de illegale herkomst te verbergen, namelijk cash gelden voor een totaal bedrag van 36.005 euro en van 60.535 euro.

U hanteerde verschillende systemen. Sommige meisjes stonden de helft van hun inkomsten af, anderen betaalden 50 euro per dag en beheerden hun eigen profielen.

Alles kwam aan het licht met een aangifte door de burgerlijke partij R.M.A.. Zij is afkomstig uit Venezuela. De leefomstandigheden waren er slecht, waardoor ze besloten had af te reizen naar Suriname om daar meer geld te gaan verdienen. Haar drie kinderen liet ze achter bij haar moeder. Ze werkte er enkele maanden in de prostitutie maar is daar snel mee gestopt om in een club te gaan werken. Een vriend vertelde haar dat hij een vriend (u) had in België en dat je daar als barvrouw 1.500 euro per maand kon verdienen. U betaalde haar reis en ze kreeg ook een bedrag van 560 euro voor de

onkosten, dat volgens haar vriend door u werd opgestuurd. Ze zou deze moeten terugbetalen van haar eerste loon als barvrouw. Er was nooit sprake van enige prostitutie, wat ook haar bedoeling niet was. U haalde haar op in Parijs en bracht haar naar Lille waar nog drie meisjes aanwezig waren, een uit Brazilië en twee uit de Dominicaanse republiek. Ze vertelde de meisjes dat ze in een dub zou gaan werken, maar zij lachten dit weg en vertelden haar dat ze zich zou moeten prostitueren en ze u daarvoor 50 euro per dag zou moeten betalen. Twee dagen later verbleef ze in Heist-op-den-berg, waar nog twee meisjes aanwezig waren. Daar vertelde u haar dat er geen dub was, maar dat u verschillende adressen had waar meisjes werkten. Zij zou moeten beginnen werken als prostituee, maar ze moest ook bij u blijven om andere meisjes uit Venezuela aan te trekken. Daarbij maakte u gebruik van listige kunstgrepen, geweld en bedreigingen, onder meer door haar paspoort af te nemen en haar te overtuigen dat ze opgepakt zou worden indien ze zonder paspoort de woning zou verlaten. De eerste twee weken van haar verblijf in België moest ze met u slapen, zelfs wanneer ze ongesteld was. Na deze twee weken kreeg ze ook klanten. Ze had geen andere keus dan zich te prostitueren omdat u haar alleen liet gaan als ze u 3.000 euro zou betalen. Ze moest de hele tijd beschikbaar zijn. U nam de beslissingen over haar, zorgde voor werkkledij, condooms en bepaalde de prijzen. U bleef bij haar, wachtte tot de klant weg was en dan moest ze al haar geld afgeven. Er werden verschillende profielen voor haar aangemaakt op redlights.be en dit onder verschillende namen. U had haar een ander leven voorgespiegeld. U zou voor haar zorgen, de reiskosten op u nemen en haar een job bezorgen.

U verdiende geld op de rug van verschillende vrouwen. Het wederrechtelijk vermogensvoordeel dat u verkreeg werd door het Openbaar Ministerie geraamd op 96.540 euro, waarvan 635 euro op rekening van het COIV werd gestort. U ontkende de feiten en u stelde dat u door uw werk vaak afwezig was en u niet wist wat er zich in de appartementen afspeelde. De Roemeense dames, aangetroffen bij de huiszoekingen, zouden in uw appartement geweest zijn om te chillen, u verklaarde verder dat R.M.A. niet opgesloten werd, dat jullie een relatie hadden en uit de foto's bleek dat jullie het samen goed hadden. U zou niet geweten hebben dat ze zich met prostitutie bezighield. Ze zou u misbruikt hebben om verblijfsrecht te bekomen. Het geld dat cash werd gestort was niet van illegale herkomst. Het ging om stortingen van de overschot van gelden die u had afgehaald om op te scheppen bij het uitgaan. Uit het onderzoek bleek echter dat de gestorte bedragen de afgehaalde bedragen overstegen, waardoor uw verklaring onmogelijk kon kloppen. U kon ook geen enkele andere legale herkomst van de gelden aannemelijk maken, onder meer gelet op uw verklaringen omtrent uw tewerkstelling en uw belastingaangifte.

Uit het dossier is gebleken dat u zich wel degelijk schuldig heeft gemaakt aan de u ten laste gelegde feiten. U huurde twee appartementen waar u kamers verhuurde aan prostituees voor 50 euro per dag. Uit de tapmaatregelen bleek dat u op zoek was naar andere woningen. Voor bijna alle dames stond u ook mee in voor de klantenwerving via redlights.be, waan/oor zij een bijkomende vergoeding dienden te betalen. Het is dan ook volstrekt ongeloofwaardig dat u niet op de hoogte zou zijn geweest van wat er zich in de appartementen afspeelde wat wijst op een zeer leugenachtige ingesteldheid.

De feiten zijn ernstig en getuigen van een totaal gebrek aan respect voor de fysieke, seksuele en psychische integriteit van de slachtoffers. U maakte gebruik van de kwetsbare sociaal-economische positie van de slachtoffers om hun prostitutie uit te buiten. U wou op die manier gemakkelijk geld verdienen.

Uw persoonlijk gedrag getuigt van een totaal gebrek aan respect voor de rechtsregels van de Belgische maatschappij en wijst op een gevaarlijke criminele ingesteldheid. U eigende zich met zekerheid een zeer substantieel aandeel van de inkomsten die uw slachtoffers genereerden met hun prostitutie-activiteiten toe en leefde de facto volledig op hun kosten, zeer goed wetende dat zij hun geld quasi exclusief verdienden door zich te prostitueren. Het is duidelijk dat het financiële voordeel het leidmotief was van uw wederrechtelijk handelen en dat u zich niet bekommerde om de fysieke en psychische integriteit van uw slachtoffers.

U was geen onbekende bij de rechtbank.

Op 20.12.2015 om 4u55 merkten de verbalisanten een voertuig BMW op dat enkele honderden meters zwalpend over de twee rijstroken reed. Het voertuig was ingeschreven op naam van D. S. en u bleek zich alleen in het voertuig te bevinden. Tijdens de zoeking in het voertuig werden 3 knijpzakjes cannabis aangetroffen en een knijpzakje cocaïne. Tevens werden twee Gsm-toestellen in beslag genomen en cash geld. Tijdens de huiszoeking bij uw medebeklaagde vond de politie in de vaatwasser ongeveer 193 gram cannabis en een plastic zakje met 3,6 gram cocaïne. Verspreid in de woning werden nog verschillende zakjes cannabis teruggevonden. In een asbak bevonden zich verschillende gebruikte

knijpzakjes en een restant van cannabis. In de slaapkamer van uw medebeklaagde trof de politie een precisieweegschaal aan en in de berging een plastic zak met lege knijpzakjes. U verklaarde dat u officieel op het adres van uw vriendin te Edegem woonde doch de facto bij uw medebeklaagde, die een goede vriendin zou zijn, verbleef. Zij zou zich niet inlaten met de handel in verdovende middelen. De aangetroffen drugs zouden uw eigendom zijn. Uw medebeklaagde verklaarde dat zij weliswaar cannabisgebruiker was doch geen kennis had van de aanwezigheid van de grote hoeveelheid cannabis in de vaatwasmachine. De precisieweegschaal zou zij gebruiken om de door haar aangekochte cannabis af te wegen. Ze zou niet weten of u zich met drugshandel bezighield.

Beiden gaven jullie het bezit van cannabis en cocaïne toe, maar jullie betwistten de handel in cannabis. Hoewel u zeer verschillende verklaringen aflegde, er tevens knijpzakjes werden aangetroffen evenals een aanzienlijke hoeveelheid drugs, kon niet zonder redelijke twijfel aangenomen worden dat jullie schuldig waren aan de handel in drugs.

U werd eveneens op 12.03.2018 veroordeeld tot een werkstraf van 75 uren voor het vervalsen van een nummerplaat en het wegmaken van een in beslag genomen voertuig BMW.

Verder liep u een resem van veroordelingen op zowel door de politierechtbank als door de correctionele rechtbank ten gevolge van een verscheidenheid aan verkeersinbreuken die u steeds weer opnieuw bleef begaan. U werd veroordeeld tot het betalen van boetes, tot rijverboden, tot het uitvoeren van een werkstraf en uiteindelijk zelfs tot gevangenisstraffen. Meermaals stuurde u tijdens verval, bestuurde u een voertuig dat niet ingeschreven was, niet onderworpen was aan de autokeuring, u reed zonder verzekering, u verliet het voertuig zonder de inrichting te gebruiken ter voorkoming van diefstal, u bestuurde een voertuig onder intoxicatie, u respecteerde de snelheidsbeperking niet, reed meermaals door het rode licht... U staat duidelijk niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt door uw roekeloos gedrag. U staat totaal niet stil bij de mogelijke gevolgen van uw handelen. U lijkt een leven te leiden waarbij u op geen enkele wijze rekening houdt met derden. U beseft bovendien niet dat het deelnemen aan het verkeer slechts kan gebeuren mits naleving van de vigerende wetten en besluiten. Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt. Zelfs veroordelingen zorgen niet voor de gewenste gedragswijziging. Gelet op uw talrijke veroordelingen wordt vastgesteld dat u niet de intentie vertoont om uw gedrag te verbeteren.

Uit de verkregen informatie van de Nederlandse Dublin Liaisonambtenaar bij de Dienst Vreemdelingenzaken in België blijkt dat u in Nederland in 2000 werd veroordeeld voor een drugsdelict tot 3 maanden gevangenisstraf waarvan 2 maanden voorwaardelijk. In 2014 werd u veroordeeld tot een geldboete van 305 euro uit hoofde van het rijden onder invloed. In september 2016 werd u veroordeeld tot een geldboete van 150 euro uit hoofde van rijden onder invloed en tot een geldboete van 530 euro subsidiair 10 dagen hechtenis uit hoofde van een andersoortig verkeersdelict.

De vaststelling dat u reeds meermaals veroordeeld werd voor een veelheid aan feiten, wijst er op dat u geen lessen trekt uit uw veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Ingevolge de bijzondere zwaarwichtigheid van de feiten wordt geconcludeerd dat u een ernstig gevaar kan betekenen voor de rust van de burgers evenals voor de handhaving van de openbare orde. Het herhaaldelijk niet respecteren van de strafrechtelijke bepalingen in België getuigt expliciet van het niet geïntegreerd zijn in de Belgische samenleving. Gezien de miskening van andermans fysieke integriteit die u ten toon heeft gespreid, de karaktereigenschappen die hieruit voortvloeien, het gegeven dat u de feiten ontkende, het winstgevende karakter van uw misdadige activiteiten, eerdere veroordelingen in Nederland en de schuldbemiddeling voor een bedrag van 34.000 à 38.000 euro bestaat een risico op recidive.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen van openbare orde zijn die een beëindiging van uw verblijf in België rechtvaardigen en zelfs vereisen.

Overeenkomstig artikel 62§1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, heeft eenieder het recht om gehoord te worden vooraleer jegens hem of haar een nadelige individuele maatregel wordt genomen. U werd op 10.06.2020, via de griffie van de gevangenis van Antwerpen, uitgenodigd om alle

documenten en elementen aan te brengen waarvan u het nodig achtte dat de Dienst Vreemdelingenzaken kennis zou hebben om uw situatie correct in te schatten en die een beslissing tot intrekking of beëindiging van het verblijfsrecht zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden (artikel 62, § 1, eerste lid, van de wet van 15.12.1980). Op 13.07.2020 werd u deze vragenlijst, via de griffie van de gevangenis van Wortel nogmaals overhandigd. Op 07.08.2020 werd uitstel van de termijn gevraagd, wat toegestaan werd. Op 28.08.2020 werd de vragenlijst hoorrecht ingevuld doorgestuurd door uw trajectbegeleider. U verklaarde dat uw taal Nederlands is; dat u Engels en Nederlands kan lezen en schrijven; dat u het Spaans matig kan spreken en lezen; dat u sinds 2010 in België bent; dat u niet meer weet waar uw reisdocument is; dat u geen ziekte heeft die u belemmert te reizen of terug te keren naar uw herkomstland; dat u voor u in de gevangenis belandde, woonachtig was op het (...) te 2275 Lille; dat u een relatie heeft met S. D., woonachtig op het (...) te 2100 Deurne (... en ...); dat uw kinderen ook gehecht zijn aan uw vriendin; dat wanneer u in het weekend moet werken, zij leuke dingen met ze doet; dat uw neven en nichten in België verblijven (...); dat u een kind in België heeft (F. D., woonachtig in de (...) te 2650 Edegem, ...); dat er geen regeling is voor alimentatie maar dat in samenspraak met de mama is besloten dat u maandelijks een bedrag stort voor zijn kledij, sportkledij en schoolbenodigdheden; dat u ook zijn sportgelden, kampen en zijn reizen betaalde; dat hij ook uw maaltijdcheques kreeg; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u 5 broers heeft in Nederland (...); dat u geen minderjarige kinderen heeft in uw land van herkomst; dat u een zoon heeft in Nederland (M. W., woonachtig in de (...) te 3071 DH Rotterdam - ...); dat het financiële gedeelte hetzelfde is als bij die van België; dat u een opleiding heeft gevolgd bij de VDAB; dat u van 2011 tot en met 2019 heeft gewerkt in België; dat u niet heeft gewerkt in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u niet opgesloten of veroordeeld werd in een ander land dan België; dat u niet naar uw land kan terugkeren omdat u daar geen familie heeft; dat u niet zonder uw kinderen kan en zij niet zonder u; dat jullie ook een groep App hebben waar jullie dagelijks contact hebben; dat u in december vrij was met een enkelband en ze met de kerstvakantie bij u waren, nadien elk weekend; dat u elk jaar in de grote vakantie naar pretparken en festivals gaat; dat jullie favoriete plek het Zilvermeer in Mol is; dat u met uw zonen heeft afgesproken dat zodra u vrij bent ze bij u komen wonen en dat ze zich daar op verheugen; dat u wekelijks de vraag krijgt 'papa wanneer komt u thuis?'; dat u er zich op verheugd uw kinderen weer in uw armen te sluiten en zeggen 'papa zal er altijd voor jullie zijn'; dat u zich geen leven kan voorstellen zonder uw kinderen; dat aangezien de middelbare leeftijd in uw familie 65 jaar is en u 53 jaar bent; dat het uw wens is om de resterende jaren samen met uw kinderen door te brengen en met godswille onze medewerking.

Uw trajectbegeleider voegde de volgende documenten toe: een attest van hoofdverblijfplaats met volledige historiek; drie samenstellingen van het gezin d.d. 01.01.2012, 17.07.2015 en 24.11.2015; twee rekeninguittreksels (stortingen voor F., periode 10.07.2018 tot 17.04.2019); een overzicht van de belgeschiedenis tijdens detentie (telefoongesprekken met zoon F. en partner); uw VDAB dossier; uw loonfiches en een blanco tuchtregister van de gevangenis.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, uw gezondheidstoestand, uw gezins- en economische situatie, uw sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u recht op verblijf in België bekwam op basis van een wettelijke samenwoning met E. H. V. (geboren te Paramaribo op 21.02.1974, van Nederlandse nationaliteit, E+ kaart geldig tot 24.05.2021). Op 07.01.2011 legden jullie een "Verklaring van wettelijke samenwoning" af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Balen en op 13.11.2017 werd deze wettelijke samenwoning eenzijdig stopgezet. Jullie stonden echter reeds sinds 25.11.2015 niet meer officieel op eenzelfde adres ingeschreven. Van 25.11.2015 tot 14.07.2017 stond u immers officieel ingeschreven op hetzelfde adres als D. S. (geboren te Amsterdam op 30.05.1994, van Nederlandse nationaliteit, E-kaart geldig tot 28.09.2020).

Uit het rijksregister van mevrouw E. blijkt dat zij drie kinderen heeft, D. S. X. (geboren te Paramaribo op 08.08.1994, van Nederlandse nationaliteit, E-kaart geldig tot 04.08.2021), D. F. H. D. (geboren te Amsterdam op 03.05.2006, van Nederlandse nationaliteit, E+ kaart geldig tot 27.06.2024) en E. I. F. I. (geboren te Antwerpen op 01.04.2016, van Nederlandse nationaliteit, identiteitskaart voor kinderen geldig tot 26.06.2021). U, mevrouw E. en de 2 kinderen (D. S. X. en D. F. H. D.) waren van 18.01.2011 tot 25.11.2015 officieel ingeschreven op eenzelfde adres in België. Met het kind, E. I. F. I. heeft u nooit

op eenzelfde adres gewoond. Noch mevrouw E., noch haar kinderen komen op bezoek in de gevangenis.

U verklaarde in uw hoorrecht dat D. F. H. D. uw zoon is. Uit het administratief dossier blijkt echter dat F. H. D. op 27.11.2007 te Amsterdam erkend werd door D. W. H. (geboren te Paramaribo op 23.07.1965, van Nederlandse nationaliteit sinds 1995). Uit de verkregen informatie van de Nederlandse Dublin Liaisonambtenaar bij de Dienst Vreemdelingenzaken in België blijkt dat de heer D. in Nederland op 17.12.2007 voor F. een "Aanvraag tot gezinshereniging in de hoedanigheid als vader" indiende. Daarbij werd, naast een geboorteakte ook een kopie van een uittreksel uit het gezag register neergelegd. F. verkreeg gezinshereniging bij de heer D. van 17.12.2007 tot 17.12.2012. Voor mevrouw E. (V-nr: ...) en S. werd er in 2008 een "Aanvraag tot gezinshereniging in de hoedanigheid van haar partner (de heer D.)" ingediend. Mevrouw E. verkreeg een verblijfsvergunning geldig van 13.05.2008 tot 13.05.2009, verlengd tot in 2014. Omdat er geen vader op haar geboorteakte stond, kreeg S. verblijf bij haar moeder, en niet bij de heer D. Uit de verkregen informatie van de Nederlandse Dublin Liaisonambtenaar bij de Dienst Vreemdelingenzaken in België blijkt dat u in Nederland van 30.09.1998 tot 26.08.1999 een verblijfsvergunning verkreeg uit hoofde van een gezinshereniging bij partner (partner is niet gekend). De verblijfsvergunning werd niet verlengd. Daarna heeft u nooit een nieuwe verblijfsvergunning voor Nederland gehad. Hoe uw familiale situatie was vóór u eind 2010/begin 2011 naar België kwam en of u in Nederland samengewoond heeft met mevrouw E. en haar kinderen, is de Administratie onbekend.

U verklaarde dat jullie een groep App hebben waar er dagelijks contact is; dat u in december vrij was met een enkelband en dat uw kinderen met de kerstvakantie bij u waren, nadien elk weekend; dat jullie elk jaar in de grote vakantie naar pretparken en festivals gaan; dat jullie favoriete plek het Zilvermeer te Mol is; dat u met uw zonen heeft afgesproken dat zodra u vrij bent ze bij u komen wonen en dat ze zich daar op verheugen; dat u wekelijks de vraag krijgt 'papa wanneer komt u thuis?]' dat u zich erop verheugd uw kinderen weer in uw armen te sluiten en te zeggen 'papa zal er altijd voor jullie zijn]' dat u zich geen leven kan voorstellen zonder uw kinderen. U verklaarde in uw hoorrecht eveneens dat er geen regeling is voor alimentatie voor D. F. H. D. maar dat in samenspraak met zijn moeder besloten werd dat u maandelijks een bedrag zou storten voor zijn kledij, sportkledij en schoolbenodigdheden; dat u ook zijn sportgelden, kampen en zijn reizen zou betalen en dat hij ook uw maaltijdcheques zou krijgen.

U legde telefoongegevens voor waaruit blijkt dat u (minstens) tussen 27.08.2019 en 14.06.2020 zeer korte telefonische contacten had met het nummer ... dat volgens uw verklaringen zou toebehoren aan D. F. H. D. U voegde een rekeninguittreksel toe dat aantoonde dat er tussen 11.07.2018 en 14.06.2019 maandelijks kleine bedragen (in totaal 1.000 euro) overgemaakt werden op 3 verschillende rekeningnummers en dit telkens met de mededeling "F."

Momenteel liggen er geen stukken voor waaruit blijkt dat D. F. H. D. weldegelijk uw zoon is, meer nog: F. verkreeg recht op verblijf in Nederland op basis van een gezinshereniging met D. W. H. die toen beweerde dat hij de vader van F. was. Het EHRM aanvaardt slechts in zeer uitzonderlijke gevallen een gezinsleven wanneer er geen bloedband of andere verwantschapsband bestaat tussen minderjarige kinderen en een derde, met name in de situatie waar er sprake is van een de facto gezinsrelatie tussen minderjarige kinderen en een zorgdragende volwassene, die geen bloedverwant is (EHRM 22 april 1997, X., Y. en Z./Verenigd Koninkrijk (GK), § 37; EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland (GK), § 150). Sinds 25.11.2015 woont u niet meer samen met D. F. H. D. De telefoontjes die u pleegde naar het nummer (...) zijn bijzonder kort en er is niet aangetoond dat het telefoonnummer weldegelijk aan D. F. H. D. toebehoort. De voorgelegde bankafschriften volstaan evenmin om aan te tonen dat u een zorgdragende volwassene zou zijn voor D. F. H. D. Hoe dan ook blijft het mogelijk financiële steun te bieden middels stortingen en telefonisch contact te onderhouden wanneer u niet langer in België verblijft.

Indien aangetoond zou zijn dat D. F. H. D. weldegelijk uw zoon is, quod non, kan nog steeds de vraag gesteld worden of er voldoende hechte feitelijke banden bestaan tussen u en D. F. H. D.. Hij werd in Amsterdam geboren op 03.05.2006, er is niet geweten waar u op dat moment was. Hij werd op 27.11.2007 te Amsterdam erkend door een andere man waardoor het niet onredelijk is te veronderstellen dat die man op dat moment de feitelijke zorg droeg voor D. F. H. D. Zoals reeds vermeld blijkt dat u in Nederland van 30.09.1998 tot 26.08.1999 een verblijfsvergunning verkreeg uit hoofde van een gezinshereniging bij partner (de naam van de partner kon niet achterhaald worden. De verblijfsvergunning werd niet verlengd. Daarna heeft u nooit meer een verblijfsvergunning voor Nederland gehad. Er kan wel aangenomen worden dat u illegaal in Nederland verbleef aangezien u daar in 2000, in 2014 en in 2016 veroordeeld werd voor inbreuk op de wetgeving inzake drugs, voor rijden onder invloed en voor een verkeersdelict. Mogelijke financiële steun en korte telefoontjes wijzen

niet noodzakelijk op voldoende hechte feitelijke banden en zoals reeds aangehaald, hoeven jullie niet in hetzelfde land te verblijven om financiële steun te blijven bieden en telefonisch contact te onderhouden. Het voldoende hecht karakter van de relatie met D. F. H. D., vereist opdat deze onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, is onvoldoende aangetoond.

U verklaarde ook een zoon te hebben die in Nederland bij zijn moeder verblijft. Het gaat om W. M. M. H. (geboren op 24.12.2007 te Amsterdam, Nederlandse nationaliteit), zoon van W., R. D. (geboren op 27.05.1964 te Paramaribo, Nederlandse nationaliteit). Beaten hebben tudaJijk in Beisfe verbleven maar daar reed» eind» 31.05.2010 als teruggekeerd naar Nederland in de Belgische registers geregistreerd. Uit de geboorteakte van W. M. M. H. (eerder door mevrouw voor de Belgische instanties voorgelegd), blijkt dat op de akte geen vader geregistreerd werd. Dus ook hier ligt geen bewijs voor dat hij weldegelijk uw zoon is, noch wordt aangetoond dat jullie band dusdanig hecht is dat deze onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM valt. Slechts driemaal bezocht hij u virtueel in de gevangenis (op 06.09.2020, op 13.09.2020 en op 04.10.2020 - zie bezoekerslijst tot 08.10.2020). Om uw relatie met W. M. M. H. aan te tonen, legt u overschrijvingen (in de periode van 02.07.2018 tot 17.06.2019 een bedrag van 1000 euro) voor. De reden waarom de overschrijvingen gebeuren kan niet achterhaald worden uit het voorgelegde document, het enkele gegeven dat als mededeling vermeld staat M. W. volstaat daartoe niet, het toont niet aan dat W. M. M. H. uw zoon is, evenmin kan hieruit afgeleid worden dat er een hechte band bestaat tussen jullie. Ook hier gaat de redenering op dat u, indien u weldegelijk financiële steun biedt, dat ook vanuit het buitenland kan blijven doen. Mogelijkerwijze kan u ook opnieuw een recht op verblijf in Nederland bekomen indien u kan aantonen dat W. M. M. H. weldegelijk uw zoon is en u een voldoende hechte relatie met hem onderhoudt. Op dit moment liggen er hoe dan ook onvoldoende stukken voor om te concluderen dat u weldegelijk de vader bent van W. M. M. H. en/of dat u dergelijke hechte banden heeft met hem dat jullie relatie onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM valt.

Uit niks blijkt dat contact via telefoon en/of internet vanuit het land waar u zich zal vestigen niet mogelijk zou zijn. Er blijkt evenmin dat uw vermeende zonen mits begeleiding van een volwassene of indien zij wat ouder zijn u niet zouden kunnen opzoeken daar waar u zich zal vestigen. Dat, indien u het contact wenst te behouden, dit moeilijker zal verlopen wanneer u geen recht op verblijf meer heeft, is enkel en alleen te wijten aan uw eigen gedrag.

U verklaarde dat u een duurzame relatie heeft met S. D. (geboren te Amsterdam op 30.05.1994, van Nederlandse nationaliteit, E-kaart geldig tot 28.09.2020). Uit nazicht van de registers blijkt dat u en mevrouw D. van 25.11.2015 tot 14.07.2017 ingeschreven waren op hetzelfde adres ((...) te 2250 Olen). D. S. was trouwens uw medebeklaagde in de zaak waarvoor u op 07.03.2016 veroordeeld werd.

Op 14.07.2017 werd u ingeschreven op het (...) te 2275 Lille. Terzijde wordt opgemerkt dat uit informatie die de politie verstreekt op 03.07.2017, blijkt dat zij op 27.06.2017 een woonstcontrole uitvoerden op dat adres en er T. I. A. (geboren op 11.07.1992 te Santo Domingo, Franse nationaliteit) aantreffen. Zij verklaarde dat haar partner zo meteen thuis zou gaan komen van zijn werk. Die partner bleek u te zijn. Mevrouw T. werd officieel op dat adres ingeschreven op 24.10.2017. Uit het vonnis d.d. 25.02.2020 blijkt dat mevrouw T. één van de dames is wiens prostitutie u uitbuitte.

Mevrouw D. kwam bij uw eerste detentie (tussen 29.12.2015 en 20.01.2016) op bezoek in de gevangenis en tijdens uw tweede detentie had u op 29.07.2020, 21.08.2020, 04.09.2020, 20.09.2020, 26.09.2020, 01.10.2020 en op 03.10.2020 een virtueel bezoek met haar in de gevangenis (zie bezoekerslijst tot 08.10.2020). Jullie zouden telefonisch contact onderhouden. Mogelijkerwijze had u in het verleden weldegelijk een duurzame relatie met mevrouw, maar er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat deze relatie nog steeds als een duurzame relatie beschouwd kan worden. U toont het voldoende hecht en duurzaam karakter van deze relatie, vereist opdat deze onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna EVRM) kan vallen, niet aan. U blijft in gebreke om met voldoende concrete elementen aannemelijk te maken dat deze relatie (nog steeds) als gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM is te beschouwen. Hoe het ook zij, indien jullie weldegelijk een duurzame relatie zouden hebben, ligt geen enkel stuk voor waaruit blijkt dat deze relatie enkel in België zou kunnen voortgezet worden. Uit niks blijkt dat er onoverkomelijke obstakels zouden zijn om een eventueel gezinsleven elders verder te zetten/opnieuw uit te bouwen. Indien zij u niet zou wensen te volgen, kunnen jullie contact onderhouden via de moderne communicatiemiddelen of middels (korte) bezoeken in Suriname dan wel een derde land waar u recht op verblijf bekomt. Mevrouw heeft de Nederlandse nationaliteit mogelijks kan u, indien u de hechtheid van jullie relatie zou kunnen

aantonen, een recht op verblijf kunnen bekomen in Nederland op basis van deze relatie. Er liggen momenteel geen stukken voor waaruit blijkt dat u dit reeds probeerde en dat dit u geweigerd werd.

U vermeldde op het formulier hoorrecht dat uw neven en nichten (...) in België verblijven. U gaf ook aan 5 broers te hebben in Nederland (...). De bescherming die artikel 8 van het EVRM biedt, beperkt het gezin hoofdzakelijk tot de ouders en de (minderjarige) kinderen. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM (EHRM 9 oktober 2003, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, Onur/Groot-Brittannië; Mole N., *Asylum and the European Convention on Human Rights*, Straatsburg, Council of Europe Publishing, 2007, 97) kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen meerderjarige broers en zussen en tussen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een bijzondere vorm van afhankelijkheid blijkt. Er wordt op geen enkele manier aangetoond dat de relatie die u met één van deze familieleden zou hebben, van dien aard is dat zij zou vallen onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM. Zij komen niet op bezoek in de gevangenis (zie bezoekerslijst tot 07.09.2020). Uw familieleden kunnen contact met u onderhouden middels (korte) bezoeken en middels moderne communicatiemiddelen. Bovendien kunnen zij u vanuit het land waar zij verblijven steun, bijvoorbeeld financiële steun, bieden bij uw herintegratie in het land waar u zich zal vestigen.

Verder krijgt u in de gevangenis virtueel bezoek van K. L. I. (geboren te Paramaribo op 07.11.1993, van Surinaamse nationaliteit). Medebeklaagde in de zaak waarvoor u op 25.02.2020 werd veroordeeld. Zij staat in de bezoektolating van de gevangenis geregistreerd als echtgenote maar uit het vonnis d.d. 25.02.2020 blijkt dat u haar oom bent. Zij woont sinds 19.02.2019 wettelijk samen met R. R. J. (geboren te Paramaribo op 30.12.1988, van Surinaamse nationaliteit, F+ kaart geldig tot 31.10.2024). Deze wettelijke samenwoning werd te Antwerpen geregistreerd op 03.01.2020.

Hoe dan ook, volgens artikel 8, tweede lid, van het EVRM wordt een inmenging in het familieleven toegestaan wanneer deze bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen. Welnu, uit de belangenafweging blijkt dat de actuele, werkelijke en voldoende ernstige bedreiging die u door uw persoonlijk gedrag vormt voor de openbare orde en openbare veiligheid zwaarder weegt dan de persoonlijke en gezinsbelangen die u kan doen gelden.

Het grootste deel van uw leven bracht u buiten België door. U kwam in 2010 naar België, op de leeftijd van 43 jaar. U bent thans 53 jaar oud. Er kan opgemerkt worden dat ondanks uw verblijf van 10 jaar in België niet gebleken is dat u een dermate bijzondere binding met België zou hebben die een normale binding overstijgt. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. Er kan worden aangenomen dat u tijdens deze periode sociale banden gesmeed heeft op het grondgebied en er wordt niet betwist dat het terugkeren naar Suriname, om daar een leven op te bouwen, enige aanpassing zal vergen. U werd reeds veelvuldig veroordeeld door de Politierechtbank uit hoofde van verkeerszaken en vier maal door de Correctionele Rechtbank uit hoofde van verkeerszaken, verdovende middelen, mensenhandel en witwassen. Integratie veronderstelt ook dat men de Belgische reglementering respecteert en zich aldus onthoudt aan het plegen van strafbare feiten. Er kan worden vastgesteld dat u andere banden dan uw nationaliteit heeft met Suriname. Uit het vonnis van 25.02.2020 blijkt uit de voorgelegde berichten bijvoorbeeld dat u actief op zoek ging naar meisjes in Suriname en dat u wil sparen om in Suriname aan landbouw te kunnen doen. U kan in alle redelijkheid worden geacht nog sociale, culturele en familiale banden met dit land te hebben.

Het gegeven dat u in het verleden in België gewerkt heeft, doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. Gelet op de door u gepleegde feiten blijkt het niet uw intentie om een eerlijke en stabiele job uit te oefenen met respect voor de regels van het gastland, u was immers niet tevreden met wat u op legale wijze verdiende en vulde dit aan met de opbrengsten uit mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie van 10 vrouwen. De vaardigheden die u tijdens uw werken in België opgepikt hebt, zullen u wellicht ook in uw thuisland of daar waar u zich zal vestigen van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt enkel positief beïnvloeden. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u in Suriname, of daar waar u zich zal vestigen, geen werk zou kunnen vinden om in uw eigen levensonderhoud te voorzien. U gaf namelijk aan dat u wil sparen om in Suriname aan landbouw te kunnen doen.

Het wordt niet betwist dat een verwijdering een inmenging vormt in uw privéleven. Het contact met uw vrienden kan onderhouden worden door gebruik te maken van de moderne communicatiemiddelen, desgewenst kunnen zij u ook bezoeken. Hoe dan ook, uit artikel 8, tweede lid van het EVRM blijkt dat een inmenging in het privé- en gezinsleven mogelijk is wanneer er een wettelijke basis is en een maatregel nodig is om bepaalde doelstellingen, zoals de bescherming van de openbare orde te verzekeren.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

*Met inachtneming van alle door u aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.
(...)"*

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Het enig middel wordt als volgt uiteen gezet:

“II. Wat betreft de gegrondheid

II.1 Gegrondheid van de vordering tot schorsing (art. 39/82 Vreemdelingenwet)

Overeenkomstig art. 39/82 §3 Vreemdelingenwet kan de schorsing van de ten uitvoerlegging van een beslissing van een administratieve overheid alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit hierna volgende uiteenzetting zal duidelijk blijken dat

- 1) de bestreden beslissing van 21.10.2020 nietig verklaard dient te worden overeenkomstig art. 39/2 Vreemdelingenwet*
- 2) de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan verzoeker kan berokkenen.*

zodanig dat besloten dient te worden tot de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Verzoeker zou bij niet-schorsing immers verwijderd worden van het grondgebied en teruggezonden worden naar Suriname terwijl hij aldaar geen enkel contact of belang meer heeft. Zijn familie en kinderen verblijven in België en Nederland.

II.2 Gegrondheid van het beroep tot nietigverklaring (art. 39/2 §2 Vreemdelingenwet)

a)

Het middel tot nietigverklaring van voormelde beslissing is gebaseerd op een schending van de artikel 3 jo. artikel 2 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen.

Doordat de bestreden beslissing niet gesteund is op motieven die afdoende zijn en zowel in feite als in rechte correct zijn.

Terwijl artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 vereist dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en artikel 3 hieraan toevoegt dat deze motivering de juridische feitelijke

overwegingen moet vermelden die aan de grondslag van deze beslissing ligt en die afdoende moet zijn. De materiële motiveringsverplichting, vervat in voormelde artikelen, werd aldus geschonden.

Hoewel verzoeker kennis kreeg van de motieven van de beslissingen van verweerster, doch rechtvaardigen deze de bestreden beslissingen niet.

Een bestuurshandeling met individuele draagwijdte zoals in casu moet immers steunen op objectief aanvaardbare motieven, waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden.

In casu miskent verweerster dit en houdt onvoldoende rekening met de elementen en documenten zoals door verzoeker bij gebracht in het kader van zijn recht om gehoord te worden.

b)

De beslissing van verweerster miskent tevens art. 8 EVRM, het recht op privé- en familieleven.

De beslissing van 21.10.2020 dient dan ook nietig verklaard te worden overeenkomstig art. 39/2, § 2 Vreemdelingenwet.

Verzoeker heeft een verblijfsrecht F+ kaart.

Verweerster meent dat verzoeker een ernstig, reëel en actueel gevaar vormt voor de samenleving en dat er ernstige redenen zijn van openbare orde die een beëindiging van het verblijf van verzoeker rechtvaardigen. Verweerster verwijst hiervoor naar de verschillende veroordelingen van verzoeker.

In toepassing van art. 62 § 1 van de Vreemdelingenwet werd verzoeker uitgenodigd documenten en elementen aan te voeren die een beslissing tot intrekking of beëindiging van zijn verblijfsrecht kunnen verhinderen of beïnvloeden.

Verzoeker verwijst dan ook naar deze lijst van elementen en documenten en meent dat er in schending van art. 8 EVRM een beslissing tot beëindiging van zijn verblijfsrecht werd genomen.

* Verzoeker stelde vooreerst dat hij een zoon heeft die in België verblijft, met name F. D. geboren op 3.05.2006, en dit met mevr. E.

Er wordt door verweerster niet ontkend dat verzoeker wettelijk heeft samengewoond met mevr. E. doch men meent dat niet bewezen is dat verzoeker de vader is van F. D. om reden dat het kind reeds erkend is door een andere man. Verzoeker en mevr. E. alsook het kind F. hebben evenwel op hetzelfde adres gewoond van 18.01.2011 tot 25.11.2015 hetgeen door verweerster geverifieerd kon worden.

Verzoeker voegt daarnaast het bewijs van telefonische contacten met zijn zoon alsook bewijzen van de storting van een zeker onderhoudsgeld om in zijn kosten te voorzien.

Verzoeker heeft uiteraard geen enkele reden om dit te doen indien F. D. niet zijn biologische zoon zou zijn.

De band van verzoeker met F. D. wordt door verweerster bij het nemen van haar beslissing geheel ontkend hoewel er vaststaande bewijzen worden neergelegd door verzoeker dat deze wel degelijk contacten heeft met F. en zelfs een bijdrage levert in zijn kosten.

* Vervolgens verklaarde verzoeker tevens dat hij een zoon heeft die in Nederland bij zijn moeder verblijft, W. M. M. F., geboren te Amsterdam op 24.12.2007.

Officieel staat er geen vader genoteerd voor W. H. doch verzoeker is formeel dat hij de vader is.

W. H. bezocht verzoeker tevens fysiek in de gevangenis en verzoeker stortte gelden als bijdragen in zijn kosten.

Ook hier wordt de band met W. H. geheel ontkend door verweerster hoewel verzoeker de nodige bewijzen heeft gevoegd

Op grond van het bovenstaande heeft verweerster dan ook bij haar beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht art. 8 EVRM geschonden.

Verzoeker verwijst dienaangaande naar zijn vragenlijst met documenten die hij invulde naar aanleiding van zijn recht om gehoord te worden.

De beslissing miskent tevens art. 74/13 van de Vreemdelingenwet en houdt onvoldoende rekening met het hoger belang van het kind en het recht op gezinsleven.”

2.2. In eerste instantie houdt verzoeker voor dat de motivatie van de bestreden beslissing niet afdoende is en voert hij de schending van de formele motiveringsplicht aan. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, zoals vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen. Hij moet kunnen beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Deze artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn. De aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen.

De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerende motief aan op basis waarvan deze werd genomen. De juridische grondslag is vermeld: artikel 44bis, §2, van de Vreemdelingenwet. De bestreden beslissing gaat uitgebreid in waarom deze bepaling van toepassing is: er wordt verwezen naar de verschillende strafrechtelijke veroordelingen, voor onder meer *“verdovende middelen te hebben vervaardigd, in bezit gehad, verkocht of te koop gesteld, afgeleverd of aangeschaft, namelijk bezit van cannabis en cocaïne. Dit feit pleegde hij op 20.12.2015”* en *“schuldig had gemaakt aan mensenhandel door de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over haar met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting van deze persoon, waarbij haar toestemming met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang was, met de omstandigheden dat het misdrijf werd gepleegd door direct of indirect gebruik te maken van listige kunstgrepen, geweld, bedreigingen of enige vorm van dwang, of door ontvoering, machtsmisbruik of bedrog; aan mensenhandel door de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over haar met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting van deze persoon, waarbij haar toestemming met de voorgenomen of daadwerkelijke uitbuiting van geen belang was (10 personen); aan vermogensvoordelen te hebben omgezet of overgedragen met de bedoeling de illegale herkomst ervan te verbergen of te verdoezelen of een persoon die betrokken was bij een misdrijf waaruit deze zaken voortkwamen, te helpen ontkomen aan de rechtsgevolgen van zijn daden, namelijk 36.005 euro en 60.535 euro”,* zeer ernstige misdrijven die verzoeker heeft gepleegd en die niet weerlegd worden in het verzoekschrift. Er wordt gedetailleerd ingegaan op de aard van de strafrechtelijke gedragingen van verzoeker, die duidelijk hardleers is, en die telkenmale na een veroordeling opnieuw misdrijven pleegt, waarvan drugsdelicten en mensenhandel.

De bestreden beslissing gaat uitvoerig in op de aard van de feiten die ernstig de openbare orde schaden en op de gevolgen voor de slachtoffers van de door verzoeker gepleegde feiten. Dit blijkt uit de motieven, terug te vinden in de pagina's 3 tot en met 4 van de bestreden beslissing. De feitelijke grondslag van de bestreden beslissing is uitvoerig beschreven. Verzoeker toont de schending van de formele motiveringsplicht niet aan. Hij stelt in zijn verzoekschrift dat de feiten niet correct zijn, maar laat na enige precieze aanduiding te geven welke van de strafbare feiten en/of veroordelingen niet correct zijn. Dergelijke algemene grief is niet ontvankelijk, bij gebreke aan enige precisering.

De bestreden beslissing beperkt zich niet tot een loutere verwijzing naar de veroordelingen die verzoeker ondergaat. Tevens is geantwoord op alle elementen die verzoeker kenbaar maakte voor het nemen van de bestreden beslissing. Verzoeker duidt in zijn middel niet aan (met uitzondering van hetgeen volgt onder punt 2.4.) met welke elementen en documenten geen rekening zou zijn gehouden. De diverse banden die verzoeker heeft, werden gedetailleerd onderzocht en een uitgebreid onderzoek is gevoerd naar het gezins- en familieleven dat verzoeker voorhoudt te hebben. De bestreden beslissing neemt het verblijf in België en in het buitenland in aanmerking en legt uit waarom deze niet opwegen tegen het ernstig gevaar dat verzoeker vormt voor de openbare orde en waarom zijn gedragingen een ernstig gevaar voor de openbare orde zijn, dat volgens de verwerende partij superieur is aan de privébelangen van verzoeker. De bestreden beslissing legt uit dat verzoeker in het plegen van misdrijven hardleers is (meermaals zijn de misdrijven in staat van herhaling gepleegd), en het laakbare gedrag dat verzoeker toonde, wijst erop dat hij een asociale en een immorele ingesteldheid heeft. Het

risico dat verzoeker opnieuw de openbare orde zou schenden, kan niet worden uitgesloten omdat de veroordelingen niet het minste corrigerend effect hadden. Het gevaar dat verzoeker vormt, is ernstig, reëel en actueel, en de bestreden beslissing geeft de redenen weer waarom. Hierbij werd rekening gehouden met de gevolgen voor de slachtoffers van de door verzoeker gepleegde feiten.

Volledigheidshalve voegt de Raad hieraan toe dat de opgesomde strafrechtelijke veroordelingen steun vinden in het administratief dossier aan de hand van voorliggende veroordelingen (diverse vonnissen) en uittreksels uit verzoekers strafregister.

Deze motivering is pertinent en draagkrachtig. De Raad besluit derhalve dat de verzoekende partij niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is gegrond, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de bestreden beslissing begrijpt en weet om welke reden hij beroep aantekent.

Een schending van de formele motiveringsplicht, vervat in de aangevoerde bepalingen, wordt niet aangenomen.

2.3. Verzoeker maakt in het middel gewag van een schending van de materiële motiveringsplicht. Evenwel is de aangevoerde schending van dit beginsel van behoorlijk bestuur in het eerste onderdeel, genummerd onder II.2.a), onontvankelijk bij gebreke van een precieze uiteenzetting welke motieven inhoudelijk niet correct zijn, welke elementen de bestreden beslissing niet rechtvaardigen en met welke documenten of feiten geen rekening werd gehouden of wat in de bestreden beslissing niet is bewezen.

2.4.1. Artikel 8 van het EVRM bepaalt het volgende:

“1. Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de Wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

Het waarborgen van een recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven, veronderstelt het bestaan van een privé- en/of familie- en gezinsleven.

De Raad kijkt in eerste instantie na of de verzoeker een beschermingswaardig privé- en/of familie- en gezinsleven aanvoert in de zin van het EVRM, vooraleer te onderzoeken of een inbreuk werd gepleegd op het recht op respect voor het privé- en/of familie- en gezinsleven door het nemen van de bestreden beslissing. Bij de beoordeling of er al dan niet sprake is van een privé- en/of familie- en gezinsleven, dient de Raad zich te plaatsen op het tijdstip waarop de bestreden beslissing is genomen (EHRM 31 oktober 2002, *Yildiz/Oostenrijk*, § 34; EHRM 23 juni 2008, *Maslov/Oostenrijk (GK)*, § 61).

De Raad wijst erop dat artikel 8 van het EVRM enkel effectief beleefde nauwe persoonlijke banden beoogt. De bescherming die deze bepaling biedt, heeft hoofdzakelijk betrekking op het kerngezin (EHRM 9 oktober 2003, *Slivenko/Letland (GK)*, § 94). Dit gezin is beperkt tot de ouders en de kinderen, en kan slechts zeer uitzonderlijk worden uitgebreid naar andere naaste familieleden die een belangrijke rol kunnen spelen binnen het gezin.

2.4.2. Verzoeker meent dat zijn gezinsleven is geschonden omdat geen rekening is gehouden met zijn zoon F. D. die in België verblijft en met zijn zoon W.M.M.H. die in Nederland verblijft. Hij wijst erop dat hij in het bezit was van een F-kaart.

De bestreden beslissing motiveert over deze voorgehouden kinderen van verzoeker als volgt. Wat het kind D.F. betreft:

“Uit uw administratief dossier blijkt dat u recht op verblijf in België bekwam op basis van een wettelijke samenwoning met E. H. V. (geboren te Paramaribo op 21.02.1974, van Nederlandse nationaliteit, E+ kaart geldig tot 24.05.2021). Op 07.01.2011 legden jullie een "Verklaring van wettelijke samenwoning" af voor de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente Balen en op 13.11.2017 werd deze

wettelijke samenwoning eenzijdig stopgezet. Jullie stonden echter reeds sinds 25.11.2015 niet meer officieel op eenzelfde adres ingeschreven. Van 25.11.2015 tot 14.07.2017 stond u immers officieel ingeschreven op hetzelfde adres als D. S. (geboren te Amsterdam op 30.05.1994, van Nederlandse nationaliteit, E-kaart geldig tot 28.09.2020).

Uit het rijksregister van mevrouw E. blijkt dat zij drie kinderen heeft, D. S. X. (geboren te Paramaribo op 08.08.1994, van Nederlandse nationaliteit, E-kaart geldig tot 04.08.2021), D. F. H. D. (geboren te Amsterdam op 03.05.2006, van Nederlandse nationaliteit, E+ kaart geldig tot 27.06.2024) en E. I. F. I. (geboren te Antwerpen op 01.04.2016, van Nederlandse nationaliteit, identiteitskaart voor kinderen geldig tot 26.06.2021). U, mevrouw E. en de 2 kinderen (D. S. X. en D. F. H. D.) waren van 18.01.2011 tot 25.11.2015 officieel ingeschreven op eenzelfde adres in België. Met het kind, E. I. F. I. heeft u nooit op eenzelfde adres gewoond. Noch mevrouw E., noch haar kinderen komen op bezoek in de gevangenis.

U verklaarde in uw hoorrecht dat D. F. H. D. uw zoon is. Uit het administratief dossier blijkt echter dat F. H. D. op 27.11.2007 te Amsterdam erkend werd door D. W. H. (geboren te Paramaribo op 23.07.1965, van Nederlandse nationaliteit sinds 1995). Uit de verkregen informatie van de Nederlandse Dublin Liaisonambtenaar bij de Dienst Vreemdelingenzaken in België blijkt dat de heer D. in Nederland op 17.12.2007 voor F. een "Aanvraag tot gezinshereniging in de hoedanigheid als vader" indiende. Daarbij werd, naast een geboorteakte ook een kopie van een uittreksel uit het gezag register neergelegd. F. verkreeg gezinshereniging bij de heer D. van 17.12.2007 tot 17.12.2012. Voor mevrouw E. (V-nr: ...) en S. werd er in 2008 een "Aanvraag tot gezinshereniging in de hoedanigheid van haar partner (de heer D.)" ingediend. Mevrouw E. verkreeg een verblijfsvergunning geldig van 13.05.2008 tot 13.05.2009, verlengd tot in 2014. Omdat er geen vader op haar geboorteakte stond, kreeg S. verblijf bij haar moeder, en niet bij de heer D. Uit de verkregen informatie van de Nederlandse Dublin Liaisonambtenaar bij de Dienst Vreemdelingenzaken in België blijkt dat u in Nederland van 30.09.1998 tot 26.08.1999 een verblijfsvergunning verkreeg uit hoofde van een gezinshereniging bij partner (partner is niet gekend). De verblijfsvergunning werd niet verlengd. Daarna heeft u nooit een nieuwe verblijfsvergunning voor Nederland gehad. Hoe uw familiale situatie was vóór u eind 2010/begin 2011 naar België kwam en of u in Nederland samengewoond heeft met mevrouw E. en haar kinderen, is de Administratie onbekend.

U verklaarde dat jullie een groep App hebben waar er dagelijks contact is; dat u in december vrij was met een enkelband en dat uw kinderen met de kerstvakantie bij u waren, nadien elk weekend; dat jullie elk jaar in de grote vakantie naar pretparken en festivals gaan; dat jullie favoriete plek het Zilvermeer te Mol is; dat u met uw zonen heeft afgesproken dat zodra u vrij bent ze bij u komen wonen en dat ze zich daar op verheugen; dat u wekelijks de vraag krijgt 'papa wanneer komt u thuis?' dat u zich erop verheugd uw kinderen weer in uw armen te sluiten en te zeggen 'papa zal er altijd voor jullie zijn' dat u zich geen leven kan voorstellen zonder uw kinderen. U verklaarde in uw hoorrecht eveneens dat er geen regeling is voor alimentatie voor D. F. H. D. maar dat in samenspraak met zijn moeder besloten werd dat u maandelijks een bedrag zou storten voor zijn kledij, sportkledij en schoolbenodigdheden; dat u ook zijn sportgelden, kampen en zijn reizen zou betalen en dat hij ook uw maaltijdcheques zou krijgen.

U legde telefoongegevens voor waaruit blijkt dat u (minstens) tussen 27.08.2019 en 14.06.2020 zeer korte telefonische contacten had met het nummer ... dat volgens uw verklaringen zou toebehoren aan D. F. H. D. U voegde een rekeninguittreksel toe dat aantoonde dat er tussen 11.07.2018 en 14.06.2019 maandelijks kleine bedragen (in totaal 1.000 euro) overgemaakt werden op 3 verschillende rekeningnummers en dit telkens met de mededeling "F."

Momenteel liggen er geen stukken voor waaruit blijkt dat D. F. H. D. weldegelijk uw zoon is, meer nog: F. verkreeg recht op verblijf in Nederland op basis van een gezinshereniging met D. W. H. die toen beweerde dat hij de vader van F. was. Het EHRM aanvaardt slechts in zeer uitzonderlijke gevallen een gezinsleven wanneer er geen bloedband of andere verwantschapsband bestaat tussen minderjarige kinderen en een derde, met name in de situatie waar er sprake is van een de facto gezinsrelatie tussen mindejarige kinderen en een zorgdragende volwassene, die geen bloedverwant is (EHRM 22 april 1997, X., Y. en Z./Verenigd Koninkrijk (GK), § 37; EHRM 12 juli 2001, K. en T./Finland (GK), § 150). Sinds 25.11.2015 woont u niet meer samen met D. F. H. D. De telefoontjes die u pleegde naar het nummer (...) zijn bijzonder kort en er is niet aangetoond dat het telefoonnummer weldegelijk aan D. F. H. D. toebehoort. De voorgelegde bankafschriften volstaan evenmin om aan te tonen dat u een zorgdragende volwassene zou zijn voor D. F. H. D. Hoe dan ook blijft het mogelijk financiële steun te bieden middels stortingen en telefonisch contact te onderhouden wanneer u niet langer in België verblijft.

Indien aangetoond zou zijn dat D. F. H. D. weldegelijk uw zoon is, quod non, kan nog steeds de vraag gesteld worden of er voldoende hechte feitelijke banden bestaan tussen u en D. F. H. D. Hij werd in Amsterdam geboren op 03.05.2006, er is niet geweten waar u op dat moment was. Hij werd op 27.11.2007 te Amsterdam erkend door een andere man waardoor het niet onredelijk is te veronderstellen dat die man op dat moment de feitelijke zorg droeg voor D. F. H. D. Zoals reeds vermeld blijkt dat u in Nederland van 30.09.1998 tot 26.08.1999 een verblijfsvergunning verkreeg uit hoofde van een gezinshereniging bij partner (de naam van de partner kon niet achterhaald worden. De verblijfsvergunning werd niet verlengd. Daarna heeft u nooit meer een verblijfsvergunning voor Nederland gehad. Er kan wel aangenomen worden dat u illegaal in Nederland verbleef aangezien u daar in 2000, in 2014 en in 2016 veroordeeld werd voor inbreuk op de wetgeving inzake drugs, voor rijden onder invloed en voor een verkeersdelict. Mogelijke financiële steun en korte telefoontjes wijzen niet noodzakelijk op voldoende hechte feitelijke banden en zoals reeds aangehaald, hoeven jullie niet in hetzelfde land te verblijven om financiële steun te blijven bieden en telefonisch contact te onderhouden. Het voldoende hecht karakter van de relatie met D. F. H. D., vereist opdat deze onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM kan vallen, is onvoldoende aangetoond.”

Wat het kind W.M.M.H. betreft:

“U verklaarde ook een zoon te hebben die in Nederland bij zijn moeder verblijft. Het gaat om W. M. M. H. (geboren op 24.12.2007 te Amsterdam, Nederlandse nationaliteit), zoon van W.,R. D. (geboren op 27.05.1964 te Paramaribo, Nederlandse nationaliteit). Beaten hebben tudaJijk in Beisfe verbleven maar daar reed» eind» 31.05.2010 als teruggekeerd naar Nederland in de Belgische registers geregistreerd. Uit de geboorteakte van W. M. M. H. (eerder door mevrouw voor de Belgische instanties voorgelegd), blijkt dat op de akte geen vader geregistreerd werd. Dus ook hier ligt geen bewijs voor dat hij weldegelijk uw zoon is, noch wordt aangetoond dat jullie band dusdanig hecht is dat deze onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM valt. Slechts driemaal bezocht hij u virtueel in de gevangenis (op 06.09.2020, op 13.09.2020 en op 04.10.2020 - zie bezoekerslijst tot 08.10.2020). Om uw relatie met W. M. M. H. aan te tonen, legt u overschrijvingen (in de periode van 02.07.2018 tot 17.06.2019 een bedrag van 1000 euro) voor. De reden waarom de overschrijvingen gebeuren kan niet achterhaald worden uit het voorgelegde document, het enkele gegeven dat als mededeling vermeld staat M. W. volstaat daartoe niet, het toont niet aan dat W. M. M. H. uw zoon is, evenmin kan hieruit afgeleid worden dat er een hechte band bestaat tussen jullie. Ook hier gaat de redenering op dat u, indien u weldegelijk financiële steun biedt, dat ook vanuit het buitenland kan blijven doen. Mogelijkerwijze kan u ook opnieuw een recht op verblijf in Nederland bekomen indien u kan aantonen dat W. M. M. H. weldegelijk uw zoon is en u een voldoende hechte relatie met hem onderhoudt. Op dit moment liggen er hoe dan ook onvoldoende stukken voor om te concluderen dat u weldegelijk de vader bent van W. M. M. H. en/of dat u dergelijke hechte banden heeft met hem dat jullie relatie onder de bescherming van artikel 8 van het EVRM valt.”

Samenvattend stelt de bestreden beslissing dat D.F. geboren is op 3 mei 2006, verzoeker en de moeder van het kind pas op 7 januari 2011 een verklaring van wettelijke samenwoning aflegden, die op 13 november 2017 is stopgezet, terwijl verzoeker niet meer was ingeschreven op het adres van de moeder van het kind sedert 25 november 2015. Dit alles in het licht van een gedane officiële erkenning op 27 november door een andere man D.W.H., wiens familienaam de zoon D.F. draagt. Dit kind verkreeg gezinshereniging met D.W.H. Hij was de partner van de moeder van het kind. De bestreden beslissing merkt ook op dat het kind D.F. nooit een gevangenisbezoek heeft afgelegd bij verzoeker. Wel zijn er telefonische contacten (zeer korte en waarvan verzoeker voorhoudt dat het telefoonnummer van diens zoon is, zonder dit aan te tonen) geweest en worden rekeninguittreksels voor D.F. voorgelegd in de periode van 10 juli 2018 tot 17 april 2019, maandelijks kleine bedragen (in totaal 1000 euro) op 3 verschillende rekeningen.

De bestreden beslissing gaat uitvoerig na of voldoende hechte feitelijke banden bestaan tussen D.F. en verzoeker, wat niet werd aangetoond.

Met betrekking tot het kind W.M.M.H., geboren op 24 december 2007, stelt de bestreden beslissing dat geen vader werd geregistreerd op de geboorteakte en dat dus geen bewijs van vaderschap voorligt. Dit kind bezocht verzoeker slechts driemaal virtueel in de gevangenis. Verzoeker legde overschrijvingen voor, maar de reden van betalingen staan niet vermeld. Een voldoende feitelijke hechte band blijkt niet.

2.4.3. De Raad acht deze motieven over de voorgehouden kinderen van verzoeker niet kennelijk onredelijk. De uitvoerige omschrijving over de banden die verzoeker zou hebben met deze kinderen

vindt steun in het administratief dossier en geven een correcte beoordeling weer. Verzoeker toont niet afdoende aan dat D.F. en W.M.M.H. zijn kinderen zijn. Verzoeker toont evenmin aan dat hij met de kinderen een door artikel 8 van het EVRM beschermenswaardig gezins- of familieleven heeft. Een "loutere" verklaring of bewering volstaat niet. En nog minder volstaat een verwijzing naar de door verzoeker ingevulde vragenlijst (met weerom weinig concrete aanduiding van welke elementen in de vragenlijst ter gelegenheid van het horen van verzoeker in vraag worden gesteld). De bestreden beslissing is niet kennelijk onredelijk genomen. Verzoeker toont niet aan dat hij een door artikel 8 van het EVRM beschermenswaardig gezinsleven heeft.

2.4.4. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker geen andere concrete grieven tot uiting brengt wat betreft de overige voorgehouden relaties met partners en het familieleven van verzoeker. Deze motieven in de bestreden beslissing worden niet bekritiseerd.

Derhalve maakt verzoeker de schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 8 van het EVRM niet aannemelijk.

2.5. Verzoeker voert de schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet aan. Hij stelt enkel dat er onvoldoende rekening is gehouden met het hoger belang van zijn kinderen en het recht op gezinsleven.

De Raad verwijst naar de bespreking onder punt 2.4., waaruit blijkt dat verzoeker niet aantoont dat hij kinderen heeft of een door artikel 8 van het EVRM beschermd gezinsleven. Bijgevolg ziet de Raad niet in waarom het hoger belang van deze kinderen zou geschonden zijn.

2.6. De Raad besluit dat alle onderdelen van het enig middel, zo ontvankelijk, ongegrond zijn.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN